

LO TEATRO CATALÀ

PERIÓDICH INDEPENDENT,

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

DESTINAT PRINCIPALMENT À FOMENTAR LO PROGRÉS É INTERESSOS DE'L TEATRO DE CATALUNYA

Preus de subscripció	DIRECCIÓ Y REDACCIÓ	Preus de cada número
En Barcelona. . . 1'00 ptas. trimestre	Viladomat, 164, 4. ^{rt} , 1. ^{ra}	Número corrent. . . . . 10 céntims
Reste Catalunya 1'50 » »	Despaig d'Administració: Escudillers, 53, baixos, agencia Mulet y Companyia.	Id. atrassat. . . . . 15 id.
Fora de idem. . . 2'00 » »	Sucursal pera cartas y avisos: en l' Arxiu líric-dramàtic de don J. Gelabert, Unió, 5, 3.er, 2. ^{na}	Los abonats protectors tenen dret á dos exemplars de cada número de LO TEATRO CATALÀ, á que 's publiquin noves que 's convinga mentres no desdigan de'l setmanari, y á obtenir rebaixa en los preus de 'ls anuncis particulars.
Artistes d'òpera 25'00 » 1' any.		
Abonats protectors, una pta. cada mes. Pago adelantat.		

A MM. les Directeurs de journaux étrangers

Pour le change, adressée les journaux à la Agence de Théâtres et Cirques de Barcelone, rue Escudillers, 53; Agence du journal LO TEATRO CATALÀ.

A 'ls nostres favoreixedors

Avuy inaugurem una millora important, mentres ne preparem d' altrás.

La publicació de grabats en lo text de 'ls números, es causa de que 'ls retrats no pogan coleccionarse per separat; la inserció d' anuncis en la plana última priva de posar original. ¿Cóm salvar aqueixas dos dificultats? Posant los retrats y anuncis independents de 'l periódich.

A aquest objecte obeheix la reforma d' avuy; á aquest fi respón la creació de la «Galería artística de LO TEATRO CATALÀ.»

Lo retrato ab que la comensem es lo de l' aplaudit autor D. Joseph María Pous que tèn escritas bon número ce produccions per' la escena catalana y que en la actualitat se véu festejat constantment en lo teatro Romea, ab motiu de las representacions de la bonica comedia en tres actes *Los ancellets*.

Creyem que tal reforma será ben vista pe 'l públich en general, y en particular pe 'ls senyors anunciants, ja que ab ella resultan los anuncis en lloch preferent.

Per tal motiu, de tant en tant donaren retrats en semblant forma y aquestos serán alguna setmana de tamanyo més gran que 'l d' avuy.

REVISTA D' ESPECTACLES

Eldorado.—Prometèrem fer una revista de la música de *El duo de La Africana*, ja que per sa bondat s' ho mereix, y anem á cumplir la paraula.

La música de 'l mestre Fernández Caballero no es d' aquellas que un véu l' estors que s' ha fet per intentar crear alguna cosa primer, y després doble es-

fors per presentarse á 'l públich com á sabi contrapuntista ó coneixedor de molts efectes orquestrals.

Lo Sr. Fernández Caballero es fácil de concepció, de formas originals y elegants que respiran frescura y jovialitat, y sab enquadrar á la perfecció sos coneixements científichs á la senzillés de sas formas rítmicas melódicas.

Será per aixó que 'ns agrada tant lo coro de las *Estisoras* (de la murmuració), que á una melodia ben tirada y original, uneix una instrumentació senzilla, elemental; pero de moltíssim efecte.

Las *sevillanas* són d' un corte elegant, portant las notas de sa resposta lo carácter monótono y trist de 'ls cants árabes, que 'ls hi donan lo tó de sa procedencia.

De 'l segón quadro 'ns plau en gran manera lo duo de *la Antonelli y Giusseppini*, per portar en sas notas daguerreotipadas la passió, lo desitj l' amor que 'l baturro sent per aquella sevillana, y aquesta recordant sempre sa terra, 'ns parafrasseja l' estil de son primer cant. Donchs aquesta unió de jota y sevillana tan marcada y sostinguda tot lo duo, fa que quant vingui 'l final ofegui 'l públich ab sos aplausos l' última nota de 'l músich.

Respecte á la instrumentació, es brillant sens ésser xabacana, enriquida ab una infinitat d' imitacions totes originals y d' efecte. Y ¡cosa estranya, que com á tal volem mencionarla! Lo mestre Caballero ha tingut tan present l' estat de nostres artistes respecte sas facultats líricas, que ha colocat las veus en una tessitura sempre natural, fojint de las notas agudas que resultan xillonas, estridentas y que descomponen molts vegadas los efectes de 'l final.

De la execució, ja diguèrem que fou perfecte. No hi hagué ni la mes petita discrepancia.

Rebin tots, donchs, un aplauso.—A. DE LA F.
Circo Equestre.—Ab molt bon éxit continúa actuant en lo teatro de la plassa de Catalunya la companyia de sarsuela en la qual hi figuran las primeras tiples Sras. Nalber y Martin Gruas.

Després de *El milagro de la Virgen El anillo de Hierro, Campanone* y *El dominó azul*, ahont obtingué una brillant acullida, representá també *Las dos princesas* y la popular obra *El Rey que rabió*, sapiguent atréure 'hi molt númeroosa concurrencia y conquistant bons aplausos.—A. R.

La Creu de la casa blanca ⁽¹⁾

V.

Aixís que 'l sol ne desplega
sa cabellera dorada
sobre 'ls marges de la selva
que guarneix la casa blanca,
una grossa comitiva
de cavallers que cabalcan
en llurs briosos corcers,
espolejantlos ab ansia
tota la plana examinan
pam per pam, mata per mata.
A 'l arribar a 'l pinar,
'hont d' Alzor lo cos descansa
en un doll de sang rojenca
salpicat de fang y d' aygua,
's para la comitiva,
de sos poltros descabalcan;
y 'l cadavre tots contemplan
un moment sens dir paraula,
mentres que per sas parpellas
rodolan algunas llàgrimas.
Un d' ells ab veu tremolosa
a 'l fi dirigeix sa parla
á sos companys y 'ls ordena
—puig sembla qu' es qui 'ls comanda—
que a 'l moment ne siga obert
a 'l mateix devant la casa,
un clot ó rústica fossa
per son company aymat d' armas;
lloch ahont jura ell alsarhi
si la vida no li falta
pèra poder realisarho,
mes tart un panteó de fama,
per' que justa la memoria
de 'ls vassalls de nostra patria
ab lletres d' or y rubins
conservi sempre en sas páginas
de la injusta mort de 'l héroe
floré de las horts cristianas,
y 'l mes esforsat capdill
de nostra estimada Espanya
llavoqs per la mitja lluna
escupida y trepitjada.
Després d' oberta la fossa,
d' allí silenciosos n' alsan
lo cadavre, colocantlo
en la tomba funeraria.
Voltant tots la sepultura,
un grapat de terra agafan
y un per un sobre 'l cadavre
la deixan, a 'l temps que exclaman:
—«Sia't la terra lleujera
allá en la eternal morada.»

Dos escuders n' acabaren
aquella missió sagrada,
posantli eixa tosca Creu,
que d' allavors la comarca
l' anomena conmoguda
la Creu de la Casa blanca.

EPÍLECH

¿Qué fou de la nina?... No es fácil saberse,
já que ni un vestiji quedá de son ser:
tan sols si algú conta d' allí la comarca
la trista rondalla de 'l Mas y la Creu,
n' escolta de sopte sa veu tremolosa
que 'l drama deslliga y aixís anyadeix:

—En nits de fosca—y de tempesta,
que no hi ha lluna,—ni menys estels,
y 'l vent fort xiula,—y 'l tró 's cargola
llensant ab rabia—llamps y llampechs,
blanca una sombra—llavors s' ovira
que voltareja—prop lo torrent.
Riu; sa rialla—forta, estrident,
per vall y plana—repercuteix:

sens may pararne—lo ressó sembla
de trista queixa—que esfaraheix.
Sentintse fonda,—llunyana y seca,
de la tempesta—sembla la veu.
Y quant dotze horas—de la nit tocan
allá en la torre—de 'l alt castell,
saltant las penyas—afraus y concas
com un fantasma—baixa á la creu.
La abraza y besa,—y riu y plora
a 'l temps qu' exclama:—¡Alzor, adeul...
Y ja altra volta—en la montanya,
corra en la roca—prop lo torrent,
y allí perdentse—ja de la vista
sols sas riallas—s' ouhen després
que 'l vent s' emporta—y las ofega
entre las alas—de 'l firmament.

ALFRED PASCUAL.

SECCIÓ DE 'L PIROTÉCNICH

Francament, no pót anar.

No pót anar que verdaders catalanistas se burlin
d' altres catalanistas verdaders.

Ni que, tractantse de nostre teatro, 's rebaixi per
qui no ha escrit res pe'l teatro nostre, a'ls que 'n
són, ó fundadors ó principals sostenidors.

¡Oh! ¡y de quina manera se 'ls rebaixa!

Fins dient que Frederich Soler es un versificador
detestable.

No 's pót arribar á més.

Pero si; s' arriba á dir qu' en Guimerá usa en *La
boja* un catalá *renaisense*, incorrecte y plé d' estra-
nyesas.

¡Mireu qu' es prou!

Y encara més.

Se tracta de *pallasso* á D. Joseph M. Arnau, autor
de *La mitja taronja*.

Se diu que 'ls actors de Romea tenen una decla-
mació insoportable y que ni tan sols pronuncian bé
'l catalá.

¡Ni tant ni tan poch!

No són pas eminencias; pero saben mes ells, en
general, de representar, que no pas de fer revistes l'
autor de la que, referent á la vetllada literaria catala-
na de 'l teatro Lirich, publicá en lo número 18 la re-
vista quinzenal ilustrada *L' Avenç*.

¡Ay! ja m' ha escapat.

Volia callar lo nom, perque 'm sab grèu haver de
dir que no estich d' acort ab escriptors amichs.

Se 'm dirá:—Donchs calla; no parlis d' aquest
assumpto; no hi donguis importancia; no 'n fassis
cás.—

¡Ah, no senyors, no pót ser!

Jo só 'l pirotécnich de 'l periódich LO TEATRO CA-
TALÀ, y LO TEATRO CATALÀ está destinat á fomentar
lo progrés é interessos de 'l teatro de Catalunya.

Y no cumpriria be, si en vista d' un atach tan in-
justificat con lo de *L' Avenç*, no disparés un cohet
d' avís en defensa de 'ls atacats.

Podria callar si la cosa quedés á casa; perque aquí
ja 'ns coneixem tots.

Pero 's tracta de una funció dedicada á extranjers,
y á la que 'ls extranjers van assistirhi.

Y 's tracta de ser los criticadors, aquells que volen
ensenyarnos *catalá-francés*.

Per 'xo diuhem *afer* per negoci, y *centralisatriu* per
centralisadora (encara que alguna vegada 'ls surt
centralizadora), *economiques* per *económicas*, *finances* per
Hisenda, *llurs* per *seus*, y construheixen oracions gra-
maticals ab las reglas de Chantreau, y etc., fent
aixís fan un catalá que sembla que diga *los llurs de*

(1) Veji's lo número 148

las llars de Llors, com per exemple quant escriuen també ells desitjen tenir els llurs governs á la casa llur.

Per lo tant, dech parlarne per' defensar la catalana escena; per' no deixar sense protesta las afirmacions de L' *Avanc* que son injustas, y per' que quant vulga atacar á poetas y autors tan distingits com Soler, Guimerá y Arnau y á actors que tenen mérit (per mes que tingan defectes) l' articulista busqui quant menos la oportunitat.

Si 'ls congressistas extrangers llejeixen aquella revista general, que pujan llejir també aquesta protesta, que estich segur que la entendrán més de lo que haurán entés la revista que la motiva.

Aixó es lo que m' aconsola.

* * *

Tractar de poeta detestable á Frederich Soler, es un gran atreviment y una gran ofensa á la vritat.

Frederich Soler té móltas composicions poéticas de primer ordre. ¡Prou qu' ho sab (y si no ho sab ho ha de saber) l' articulista de L' *Avanc*!

Ab ellas ha enriquit nostre teatro; ab ellas ha guanyat notables premis en los Jochs florals; ab ellas ha obtingut un honrosíssim lloch en lo temple de 'l Parnas; ab ellas ha demostrat conéixer totas las reglas de la poesia, y ab ellas ha arribat á ferse una reputació tan sólida y ben fundada, que no la destruirá cap de 'ls detractors que Soler tinga. Soler té 'l titol de Mestre en Gay saber mólt ben merescut.

Venir á citar uns versos de Soler, defectuosos, (defecte qu' es discutible, puig no en va 'l poeta pót pendre's certas llicencias que no té 'l prosista), y fer d' ells un arma per' denigrar lo reconegut estre poétich y la excelencia en general de la versificació de Frederich Soler, es tant com si's dignés que l' eminent é immortal Zorrilla es també poeta detestable perque va escriurer en *D. Juan Tenorio* la següent décima:

Mármol en *quen* doña Inés
en cuerpo y sin alma existe,
deja que el alma de un triste
lllore un momento á tus pies.
De azares mil á través
conservó tu imagen pura,
y pues la mala ventura
te asesinó de don Juan,
contempla con cuanto afan
hoy vendrá á tu sepultura.

En qual décima hi ha llicencias poéticas y figuras gramaticals semblants á las que usa Frederich Soler en los versos que 's critican perque diuen:

Aixís la clau me fòu dada
ab que jo us he obert la porta
secreteta que passa oberta
de dins de 'l Rey á la cambra.

No 'm vull detenir més sobre aquest extrem, perque serfa gastar pólvora en salva, y jo la prefereixa per' focs artificials.

Apart de que en aquet punt tothom sab lo mólt que val Frederich Soler.

¿Y Guimerá? ¿no es reconegut com á poeta de talla, fins pe 'ls que li troban graves faltas com á autor dramátich y per sos adversaris en política?

Donchs no 's comprén tampoch que se l' ataquí en aquet sentit.

Pero queda Arnau á qui se ofén injustificadament, dient qu' es autor de PALLASSADAS com *La Mitja taronja*.

Lo Sr. Arnau se 'n riurá quant ho sápigá. ¡Ell qu' es qui ha presentat ab mes bellesa 'ls tipos que adornan sas comedias; que no ha recorregut may á xabacanadas; que ha combinat quadros de costums

tan ben escrits, qu' han sigut alabats y aplaudits per totas las personas intelijents, passar per *pallasso*! ¡Vamos, aixó sols ho pót dir un Tony Grice ó un Antonet, no un escriptor de L' *Avanc*!

No ho torni á dir may més, ó ja ho sab, en tal cas, enfarini's avans la cara y posi's un vestit de clown.

Y no segueixo, perque si acás aquesta qüestió s' ha de tractar á fondo y en serio, ho farà un altre redactor de LO TEATRO CATALÁ, perque jo no sóch mes que

LO POLVORISTA.

SECCIÓ DE 'L GRACIÓS

En un teatro d' aficionats. (Histórich).

Se representaba *B. Juan Tenorio*. La dama que feya la *Brigida* era mólt joveneta. Sabia bé 'l paper; pero 'l deya mólt malament.

L' apuntador la destorbaba; aixís es que en un entreacte va dirli:

—Miri, vosté 'm fa nosa: ab aixó, no 'm digui 'ls versos primer que jo, que m' amohina. Vosté vaji seguint.

—Entonces yo ¿para qué sirvo?

—Vosté llejeixi y apunti; pero diguim'ho després, qu' aixís ho fan en al'ras societats.

—¿Qué fas, home? 'T posas un estrenya-caps en lloch d' un mitjó... ¡Ja, ja, ja!

—¡Oh! ja ho sé 'l que 'm faig. Es que se 'm ha dormit lo peu.

En un estudi.

—Si de sis ne treus tres ¿quánt te queda?

—No ho sé.

—Escolta, home, Si tens sis taronjas y jo te 'n demano tres ¿quántas te 'n quedarán?

—Sis.

—¿Pero no véus que te 'n demano tres?

—Está bé; ¿pero no véu que jo no n' hi dono cap?

A ca 'l metje.

—¡Per Déu, doctor, mati'm perque jo sufreiro mólt, pero mólt.

—No hi ha necessitat de que s' expressi de tal modo; jo ja sé lo que tinch de fer.

CARLOS GOUNOD

(Acabament.)

Acabárem l' article anterior dihent que 's temé entraria Gounod decididament á la carrera eclesiástica. Aquesta creencia prengué visos de veritat quant la *Gaceta Musical* de París, en l' any 1846 fou divulgadora de semblant nova.

Desd' aquesta fetxa, lo nom de Gounod restá fora de 'l palenque artístich-musical: ningú 's recordaba d' éll, fins que un periódich inglés, que á no equivocarme es *The Athenium* de Londres, publicá, en 1851, un article crítich sobre quatre composicions religiosas que s' havían executat á la capital de Inglaterra. Ja sia per lo bon concepte que 'l autor del article, qu' era 'l sabi Fetis, s' havia format de las composicions, ó sia per lo nom respectat y respectable de l' articulista, lo cert es que la curiositat cobrá nova vida y á París se parlá de Gounod demostrant desitjos de poder sentir y jutjar sa música.

Lo músich no 's feu esperar. Aprofitant las circunstancias, posá en música una obra de Emili Augier que s' estrená á la Academia de Música de París lo día 16 d' Abril de 1851. L' éxit no respongué á las esperansas que 'l públich havia posat en lo nom

de Gounod. Lo llibre d' Augier ab argument igual á la ópera de Paccini que tant s' aplaudeix per totes parts, monótono y descolorit semblá en la obra de 'l músich francés. Van ésser rebudas ab deliri algunes de las pessas musicals; pero, segons diuhen sos biógrafos, la reputació de Gounod poca cosa guanyá ab sa *Sapho*.

Després d' aquesta, Gounod va escriure uns coros pera una tragedia de Ponsard, titulada: *Ulysse*, que 's posá en escena per primera vegada l' any 1852.

La tragedia passá quasi desaparebuda; pero la música fou rebuda ab tanta acceptació, que se 'n tingué que fer una edició separada.

D' un treball lleuger y sumament senzill passá á un terreno de molt més notable importancia, escrivint una ópera en cinch actes, de 'ls llibretistas Scribe y Delavigne, titulada; *La nonne sanglante*. L' argument d' aquesta obra es atreuit, gran, terrorífich, com ho indica son nom, *La monja sanguinaria*. La crítica matxacá de bo y millor á 'ls llibretistas y elogiá calurosament á Gounod, pronosticant lo que poch després seria l' autor de *Faust*. No 'l desesperansaban las pocas representacions que 's feyan de sas obras sérias: treballaba sens parar. Volguent probar fortuna en tots terrenos, entrá de cop y volta á la ópera cómica, escullint per assumpto de son treball una de las comedias de Molière, no la millor, titulada: *Le médecin malgré lui*, estrenantse en lo teatro Lírich á 15 Janer de 1858.

De 'l gran cómic francés passá Gounod a'l gran poeta alemany: de la lleugera é intencionada poesia passá á la pesanta filosofia. Ab la primera, Gounod sols havia pogut fer música, y ab la segona aquella naturalesa mística que no havia rebut la suprema inspiració de l' aticisme y admirable esperit d' observació de 'n Molière, trová en Goëthe la profunditat de pensaments, tota la gegantesca elevació que tant caracteriza á l' autor de l' *Werther*: esplayá Gounod tot son talent, traduhint en conceptes musicals las magníficas idees de Goëthe, féntlas comprensibles á totes las inteligencias; donant més dolsara, posant més tendresa á la part tendre, donant més amor á lo que amor sols respiraba, retratant lo tipo de 'l dupte, de la incertitut, de l' escepticisme y, per fi, donant á conéixer una música completament nova, música que de cop ja 'l caracterisá l' individualisá creant un estil que sols es patrimoni de Gounod.

Lo 19 de Mars de 1859 fou per l' ilustre compositor francés y per sa pátria día de gloria y d' immortalitat per son nom. En lo teatro Lírich s' estrená 'l *Faust*, arreglat per Barbier y Carré.

Després d' aquesta obra Gounod escrigué *Philemon et Baucis*, ópera en tres actes estrenada en lo teatro Lírich, lo 18 de Febrer de 1860. *La reine de Saba* s' estrená en la Opera á 28 de Febrer de 1862. *Mireille*, ópera en tres actes, en lo Lírich, 17 de Mars de 1864. *La Colombe*, ópera cómica, en lo teatro Cómic á 7 de Juny de 1866; y *Romeo é Giulietta*, (en cinch actes) en lo teatro Lírich, á 29 Abril de 1869.

Acabada la guerra franch-prussiana doná á llum, exprement l' amor inmens que per sa terra sentía, la incomparable lamentació titulada *Gallia*.

Pe 'l Mars de 1879 s' estrená á l' Opera son sens igual *Polyeucte*.

Missas de gloria 'n tè duas, una à Sta. Cecilia y un' altra á Joana d' Arch.

A més de la *Gallia* tè *A la frontiere*, també de 'l género de 'l primer.

Oratoris, verdaderas obras dramáticas, tè *La Re-*

dempció y Mort y Vida. Ara fa poch publicá uns dramas sacros representables en lo teatro.

Tè una colecció (tres tomos) de composicions religiosas, en las quals hi deixá impresa sa individualitat d' artista. Tè també tres tomos publicats de composicions sueltas, ab lletra de Víctor Hugo, Lamartine, etc. etc., que bè podem dir són fullas de llor caygudas de l' arbre sant de la inspiració.

Y Gounod, no solsament era un músich eminent, coneixedor de 'l mecanisme práctic d' eserfurer, no: Gounod era un escriptor de talla, concís, pulcro, atildat, just é imparcial en sas artísticas apreciacions, y de indiscutible autoritat en tot alló de que tractaba. Proba n' es *Don Juan*, obra extensa de crítica analítica de la immortal partitura de Mozart, ahont Gounod guiat per son bon gust y pe'l caudal de coneixements artístichs-musicals que possehia observa, investiga, analisa nota per nota, instrument per instrument, l' efecte armoniós de sa colocació, lo perquè de certas successions armónicas y si responían uns y altres á la presentació y sosteniment de 'l tipo moral de 'ls protagonistas, Y aixó ho fa Gounod ab una galanura de estil admirable y ab llenguatge tan senzill y convincent, que mes que 'l sabi mestre sembla 'l deixeble, l' aprenent idólatra per 'l obra de 'l músich mes músich que s' ha conegut.

Tot lo que apantat deixem pertany de dret a'l compositor eminent, a'l músich sempre original é inspirat, a'l sabi pensador que ab notas musicals nos ha presentat en la plenitud de son realisme 'ls quames hermosos de la vida ó las passions mes desenfundadas de la humanitat.

Un fet tan sols bastará per presentar lo retrato moral de 'l autor eminent que creá la figura mes ideal, *Mireya*.

Copió de l' obra *Carlos Gounod*, de Peña y Goñi: Assistía (Gounod) a'l estreno de 'l *Torquato Tasso*, de Benjami Godard, distingintse per aplaudir ab mes entusiasme las bellesas de l' obra que va ésser un triomf per son jove autor.

Acabat lo concert, una velleta, vestida de dol, dirijintse á Gounod, plorant li va dir:

—¡Gracias, senyor, gracias! Sòch la mare de Godard.

Lo mestre s' acostá respectuosament, besá la front de la conmoguda senyora y abrasantla li digué:

—Porteu aixó de ma part á vostre fill.—

¡Descansi en pau lo sabi mestre! Y com éll ab la mare de Godard, deposito entre l' arpejiat de sa inspirada *Gloria* ana llágrima que, pujant a'l cel, sía etern recort d' aquest pobre músich que tant l' admira.

ROMEO SANTA CLARA.

AMOR DE MARE

(Cansó de bressol)

¡Mireulo que n' es de hermós!
Apar qu' es un angelet
ab lo sonris que s' escapa
de sa boqueta de mel.

¡Es mon fillet, es ma ditxal
Atanseuvos, feuli un bès,
qu' ell fa estona us ho demana
mirantvos amoroset.

Ompliulo tots de caricias;
feuhó, si, que s' ho mereix;
perque es un tresor de gracia
y sa bondat no té preu.

¡Qu' es bonich! ¡qué són preciosos

los rissos de sos cabells!
 ¡Y cómo li besan son rostros
 que es blanch com un floch de nèu!
 Té un clotet á la barbata
 que 'l fa ser mes bufonet
 y encisa quant rient mostra
 duas dentetas que tè.

Es l' alegría de casa;
 l' estiman sos germanets,
 y son pare contemplantlo
 's torna foll per moments.

¡Ayl jo també 'm torno folla
 contemplantlo, y m' entristescho
 quant penso que pòt robarme 'l
 la mort pèra sempre més.

Ara sos ulls se clouhen.

¡Vòls fer noneta, reyet?
 Si, deixa que qui t' estima
 t' adormi cantante plers.

¡Non... non! dorm, videta meva,
 fins á demá sol ixent.

¡Que n' es de hermós! ¡Verge santa!
 Apar qu' es un angelet.

JOSEPH PONT Y ESPASA.

ISABEL

Es blanca com la nèu que a l' ivern cubreix nostres montanyas, y sos cabells son imatge fidel de la dorada espiga que 'ls camps donan: sos ulls recordan la llum de la eternitat y sa boqueta sembla una ponce-lla de rosa pàlida. Completa sa aixerida figura un cos de contorns fantástichs, de fada, formant lo tot un ser mes bé ideal que real, d' aquells que en entrevegem en las horas d' insomni.

¿Ploras? ¡Pobre nena! Tu ploras y jo que donaría ab gust tota la sang de mas venas per tu, no puch aixugar tas llágrimas que qual perlas rodolan per tas galletas, cayent en mon pit fetas foch. Tu ploras y jo pateixo veyente ensopida en ton cruel dolor.

¿A quina causa obeheix tristesa tanta? ¿Per qué á mos prechs respons ab amarch sonriurer? ¿Dígas, videta? ¿Tas penas, no són las mevas? ¿Per ventura jo, peregrí pe'l món, no comprench ton sufrir? ¿no he sufert? Jo també, com tú, tenía una mare que m' adormía en sos brassos y ab sos petons sellaba mos llabs y m' aclucaba 'ls ulls; jo també tenía una ayuda que 'm juraba dóltras promesas d' amor. La mort y 'l desengany han vingut á contorbar ma existencia, demostrantme que no hi ha ditxa verdadera. 'Ns agermana 'l dolor.

¡Plora en mos brassos, donchs, plora, nineta! Igual que tu, mon cor en la infantesa estava quant má traidora me 'l va arrebatar y a 'l retornarme 'l ¿qué 'm torna la ingrata? Un cor destrossat.

¡Adeu esperansa; adeu nostra ditxa, adeu nostre amor! ¡Plora, plora, nineta! ¡tambè ploro jo!

A. JUST.

REPERTORI DE FORA

Girona 31 d' Octubre.

Estem en época de festas. Dissapte fèu son debut la companyia d' ópera de 'l Sr. Meroles, dirigida pe 'l mestre Puig. Posá en escena *Los amantes de Teruel* en la que, si bé en conjunt podia surtir millor, no deixaren de distingirse 'l tenor Simonetti, la Sra. Gay y dit senyor Meroles, en particular los dos primers en lo duo de 'l tercer acte que estigueren admirables.

Diumente cantaren *Lucrezia Borgia* que agradá bas-

tant, sobre tot lo terceto que brodaren la Sra. Gay y 'ls Srs. Meroles y Español: aquest últim, tenor que tè una bonica veu, alcansá en tota la obra un verdader triunfo.

Anit se repetí la mateixa obra á petició de varios abonats, essent una segona ovació. D' ensá que estich aquí no havia sentit una companyia tan igual y bona.

Aquesta nit debuta la triple lleugera Sra. Ruanova, vinguda expressament de Madrit. Vè precedida de gran fama. Debuta ab *Rigoletto*; en ma següent correspondencia podré donar rahó de l' éxit obtingut.

Demá á la tarde tindrà lloch la repartició de premis á 'ls escriptors quals treballs han obtingut tal distinció á criteri de 'l Jurat calificador nombrat per la Associació Literaria. Aquí va nota de dits treballs, y premis que han alcansat:

Premi de 'l Excm. Sr. Gobernador civil. *Fi de sigle*. Lema: *Pro aris et focis*.—Accéssit: *Fi de sigle*. Lema: *Per tot s' aixecarán plassas de toros que portarán a 'l seny y a 'l cor de 'ls moros la divina alenada de 'l progrés*.

Premi de la Diputació Provincial: *Ampurdanesa* (quadret).—Accéssit: *En Comarmena* (tradició).—Menció honorífica: *La Restauración*, Lema: *¡Alsa't, Llátzer!*

Premi de D. Fernando Puig.—*Angela* (novela catalana).—Menció honorífica: *Las dos pubillas*.

Premi de 'l Excm. Sr. D. Pere Bosch y Labrús: *Breves necrologías de los escritores más notables, hijos de la provincia de Gerona, que han cultivado las letras patrias durante el presente siglo*.—Lema: *Non omnibus morier*.

Premi de 'l Excm. Sr. D. Joseph Canalejas y Méndez. *Na Sibila*.—Primer accéssit: *L' ictini Monturiol*. Lema: *¡Y quina petxina 'l barco! ¡quina perla 'l inventor!*—Segón accéssit: *Lo Rey de la Gaya Cuncia*. Lema: *Sempre entre florins y lletras, las lletras valdrán molt més*.—Menció honorífica: *Blanca de Navarra*. (1.464).

Menció honorífica á 'l premi de La Joventut católica de Barcelona. *Indicaciones bibliográficas de obras de Medicina impresas, escritas por médicos de la provincia de Gerona*. Lema: *Volenti nihil disce*.

Premi de la societat «La Odalisca»: *Lo ball de 'l gambeto* (Costums de montanya).—Accéssit: *Lo batey de noys y noyas*. Lema: *¡Benehidas costums las de ma terra!*

Premi de la Associació Literaria: *La Recuytera*. Lema: *Una noya es per un rey*.—Primer accéssit: *La mejor palma*. Lema: *Las puras brisas del Edén la mecen*.—Segón accéssit: *L' ona*. Lema: *Luz*.—M. de S.

Mataró 30 d' Octubre.

En la societat «Nova Constancia» la companyia de 'l Sr. Tressols va representar dissapte 'l drama *En el seno de la muerte*. Estigué admirable la Sra. Muntal, com també 'l Sr. Tressols: los Srs. Giménez y Guardia molt bé en sos respectius papers. Lo Sr. Tressols se veje molt aplaudit y la societat está contenta.

Abí en lo Principal, ab un lleño representaren *Los dos sargentos franceses*, funció que sempre agrada. Se representá molt bé, molts no s' ho esperaban. Lo senyor Tressols es actor de punta: cada funció 's véu. Tant la part de la dama com tots los actors van ser aplaudits y la nena Tressols se lluhí en extrem. En resum: tant en las funcions de la Nova Constancia com en las de 'l teatro, hi ha acert.

Segons he sentit dir, está en estudi *Mariana*. Pero ¿y catalá, senyora empresa?—E. R.

Arenys de Mar 1 de Novembre

Diumente passat obrí sas portas lo teatro públich de aquesta vila ab lo tradicional y tan aplaudit drama de 'l inmortal Zorrilla *D. Juan Tenorio*, que representaren los aficionados.

Lo desempeñyo no deixá res que desitjar, puig se portaren admirablement los Srs. Salvadó, Massuek, Berenguer, Xena, Masvidal, Grau y demés, encarregats de los respectius papers de *D. Juan, D. Gonzalo, Ciutti, Mejia Centellas y Sepulturero*. Es una de las vejadas qu' hein pogut véurer un *Tenorio* seguit y sense 'ls mil entrebanchs que casi són de rúbrica en dita obra. Tant lo vestuari com la tramoya, regular.

¿No podria evitarse 'l molest soroll que se sentia diumente passat en lo tercer pis durant la representació, senyors agents de la Autoritat?

Ateneo.—Elegant cop de vista presentaba 'l saló d' espectacles d' aqueixa societat transformat en verdader temple de Terpsicore. Lo ball no podia ser mes lluhit, puig que la bellesa, guapesa, elegancia y alegría en nostre *bello sexo* estaban de'l tot representadas en aquellas caretas mes bé d' àngels que de persona que estaban allí reunidas.

Per' avuy está anunciad lo drama *Treinta años; ó La vida de un jugador*. Ja 'n donaré compte.—E.

Sta. Coloma de Cervelló 30 d' Octubre.

Sr. Director: Ahí diumenge en lo boniquet teatro, de la Colonia Güell y baix la direcció de 'l Sr. Rodón, várem tenir 'l gust de véurer representar lo drama *Don Juan Tenorio*. Ab tot y compondre's de aficionats la companyia, no pót dirse que hagués anat malament. Lo local estaba plé, abundant las noyas en tanta manera, que creyentme rodejat d' angelets, no vaig poguer menos en 'sent á casa, d' agafar la ploma y escriurer, inspirat per ellas, los versos que per separat li envío.

Conquistaren aplausos ab justicia. 'l Sr. Rodón, que va fer un *Tenorio* d' alló bó; 'l Sr. Valls en lo paper de *D. Gonzalo*; lo Sr. Poirson en lo de *D. Luis Mejía*, sobre tot en la caiguda a 'l final de 'l quart acte, que va ser molt ben feta.

D. Inés, (Sra. Candelaria Tarés) y *Brijida*, (senyora N. Cardalda) van treballar bé, agradant molt.

El capitán Centellas, (Sr. H. Camps) mereix especial menció per sa esmerada dicció y desenvoltura.

En conjunt, tots plegats se portaren bé. Amenisaban los intermedis los músichs Srs. Arasté, Tordera y Castanira, pare y fill, que mereixen ben bé un aplauso.

Sr. Rodón, molts som los qu' esperem de la seva galanteria, que 'ns obsequiará ab altrás funcions.—A. R.

REPERTORI EXTRANJER

Paris 25 d' Octubre.

Folies Dramatiques.—En este hermoso teatro acaba de estrenarse una opereta cómica en 4 actos, titulada *Palart, Palart y Compañía*, de cuya obra son autores Mrs. *Sylvana* y *Clairville*, y de la música M. *Louis Gregh*.

Esta lindísima opereta, ha obtenido un ruidoso éxito, y ha sido muy bien interpretada por Mrs. *Vanthier*, *Gayon*, *Guy* y *Mesmaceker*, y Mmes. *Gilberte* y *Tusini*.

Casino de París.—En este elegante establecimiento, cada día obtienen grandes aplausos los artistas *Cody*, el non plus ultra de los tiradores, y la tan célebre familia *Nagel's* acróbatas icaristas, muy conocidos y aplaudidos del inteligente público barcelonés.

Gran Circo de invierno.—Las grandes atracciones que hacen las delicias del público que asiste todas las noches, son los dos atletas liliputienses *Rossmw*, el equilibrista *Clairk*, y el monocyclista *Ariso* con sus prodigiosos y sorprendentes ejercicios.

Circo Fernando.—La gran novedad del día en dicho Circo, consiste todas las noches, en la presentación de los 4 *Hussard's del Czar*. Estos hábiles caballeros, que ejecutan notables ejercicios, montados en magníficos y briosos caballos, bien pueden calificarse de maravillosos.—A. N.

REUNIONS PARTICULARS

CIRCOL RECREATIU DE LA DRETA DE 'L ENSANXE.—Ab part de decorat nou construhit expofés, se posaren los set actes de 'l drama *D. Juan Tenorio* devant de numerosa concurrencia.

Lo conjunt va satisfacer bastant; la *Inés* va tréurer lo seu paper ab molt estudi; lo *D. Juan* um xich fret y 'ls demás bastant regulars alguns y mitjanament los altres.

Los aplausos abundaban, especialment a'l final de cada acte.

AUSIAS MARCH.—En la funció de diumenge á la tarde se representaren las pessas *Cura de cristiá* y *A la prevenció*, en quina execució s' hi notaren algunas parts fluixetas: los Srs. *Tarrí*, *Ferré*, *Hernández*, *Pujol*, *Fortuny*, *Cardona*, *Querp* y *Rafecas* foren los encarregats de portarlas á cap.

També s' estrená un monólech en vers, original de *D. Lluís Salvador*, ab lo titol de *Monopolis!* que encara que no es de mohiment, fòu escoltat ab gust y aplaudit a'l final. Lo Sr. *Tarrí* va treure'n molt partit, puig lo declamá ab molt *xich*.

NOVA LEALTAT MARTINENSE.—Lo passat dissapte se representaren tres sarsuelas: *Juanito Tenorio*, *El prior y el Priorato* y *Toros do puntas*, obtenint totas tres un conjunt d' execució satisfactori per part de las germanas Srtas. *Faura*, de 'ls Srs. *Benet*, *Royo*, *Aragonés*, *Marqués*, *Freixa*, *Claplera*, *Puigsubirá*, *Mallas* y 'l coro de la societat.—A.

LA LIRA.—Ple de 'l tot estaba diumenge 'l teatro d' aquesta Societat. Se representá *D. Juan Tenorio*. Alguns de 'ls que hi prengueren part estigueren bastant be, y entre las damas hem de elogiar á la Srta. *Periu* (*Esperansa*) que va fer una cándida *Inés de 17 abril* declamant ab naturalitat. Alguns actors van dir varias castellanadas; degat, ó á no estar prou segurs, ó á que 'ls distreya l' haverhi entre 'l públich algú que destorbaba ab crits, cosa que no deuria tolerarse ni en funció d' aficionats. Lo Sr. *Barba* va dir ab intenció y carinyo 'l protagonista: la Srs. *Marimón* y *Mestres* estigueren be y 'ls Srs. *Trias* y *Barba* (fill) agradaren per sa naturalitat.—P.

LA BRUJA.—Los juguets *Perecito* y *El novio de doña Inés* foren los que representaren lo passat diumenge. 'L públich quedá molt satisfet gracias a'l bon desempeñyo de las Srtas. *Puchol*, *Goula*, y de 'ls senyors *Balmanya*, *Dey*, *Vidal*, *Barsaló* y *Sala*.

LUZ DEL PORVENIR.—Lo día 22 de 'l passat, va darse una representació de 'l preciós drama *En el seno de la muerte*. Mes be no podía haver anat, (tractantse de aficionats). La Sra. *Puchol*, molt be, no menos que la Srta. *Ruel*, y també 'ls Srs. *Castillo*, *Tarrés*, *Crespo*, *Fages* y *Bars*.

CLARÍS.—Lo passat diumenge va darse una representació de 'l drama *Denda de sangre* y la sarsuela *Los embusteros*.

Prengueren part en ellas las Srtas *M.* y *L. Gassó* y 'ls Srs. *Bobé*, *Oromí*, *Fages* y altres. Mereix un aplauso apart lo jove Sr. *González*.

CIRCUL ARAGONÉS.—*Madrid, Zaragoza y Alicante*: aquesta es la obra que va fer lo gasto lo diumenge 22 d' Octubre, desempeñada ab tots los *ets y uts*.

Diumenge passat varen posar en escena la divertida pessa *Un nívol de pás*, quedantne bastant agrahida la distingida concurrencia qu' omplia 'l local.

ANTICHS GUERRERS.—Molt be varen anar las obras que diumenje passat varen representarse: foren la comedia *Echar la llave* y la pessa catalana *Un cop de telas*.

LA JUVENTUD.—Dimars á la nit doná un lluhit ball de rams en obsequi 'l *bello sexo* que ab sa assistencia hónra 'l local tots los dias festius.

Magnífich cop de vista presentaba 'l saló, iluminat á la veneciana y guarnit ab infinitat de banderas y escuts de paper; per qual motiu, dono la enhorabona a'ls iniciadors.

Lo primer ram fòu concedit a'l soci que n' oferí vint

pessetas, per ser aquesta la quantitat major que 's pogué obtindre de la subasta.

A quarts de quatre de la matinada s' acabá la funció que satisfèu á toda la concurrència.—J. T.

MANYANS MECANICHS.—Lo passat disapte van posar en escena 'l drama *La mancha de sangre*, essent notablement desempenyat.

La distingida concurrència quedá satisfeta, aplaudint a'l final de la funció, á tots los joves qu' hi prengueren part.

Sobressurtiren la Srta. Lázaro y los Srs. Panadés y Fulquet.

LO RABE SECH.—Aquet es lo titol d' una Societat humorística instalada en lo carrer de Moncada núm. 14.

La primera funció va ferse lo diumenje 22 de 'l passat, posant en escena la comedia de D. Joaquim Roig *Sebas a'l cap*, y la pessa castellana *Roncar despierta*.

Lo desempenyo bastant bunyol.

Aconsellem á 'ls joves que representaren ditas obras qu' estudihi un xich sos papers y allavores ho farán be, puig alguns d' ells demostran tenir disposició pe 'l teatro.—S. B.

JENNY.—L' altre diumenje á la tarde, varen posar en escena la bonica comedia *Sebas a'l cap y Lo diari ho porta*.

Lo desempenyo brillant, conquistanse aplausos la Sta. Va y 'ls senyors Bergun, Salisal, Galoup (J), Pin, Zavala, Gosalbo y Rey.

En aquesta mateixa societat diumenje passat va darse una representació de *Las dos joyas de la casa y Los demonios en el cuerpo*. La execució deixá poch que desitjar. Un aplauso á la Srta. Santaliestra y a 'ls senyors Galaup (J.) Belenguer, C6 y Pin.

TALÍA.—*El novio de doña Inés y El sueño dorado*, foren las obras que van fer lo gasto lo passat diumenje. Tots los qu' hi prengueren part demostraren tenir ben estudiats sos respectius papers.

SALÓ ÁRABE.—Un aplauso mereix la direcció escénica d' aquesta Societat per haver posat en escena 'l drama *Lo bordet*, y un altre aplauso tots los aficionats que 'l desempenyaren. Lo día 29 de 'l passat va darse una representació de la sarsuela *Esperanza*, distingintse notablement las Stas. Circuns y Tarragó y 'ls Srs. Juez, Torruella y Ayuso. Acabá la funció ab *Lo tambor major*. No escassejaren los aplausos.

CIRCUL AMPURDANÉS.—*Las dos joyas de la casa y R. R.* foren las comedias que van representarse 'l passat diumenje. Tots se portaren á las mil maravillas. Un aplauso.

NUEVO D. RAMÓN DE LA CRUZ.—Aquí varen representarse las comedias en un acte *Echar la llave y Picio, Adán y C.* Lo desempenyo regular; la concurrència... idem.—S. B.

GUERRERS NATS CARNAVAL.—Dissapte tingué lloch l' inauguració de la temporada d' ivern en aquesta societat, ab ball extraordinari de orquesta, veyentse com de costum en lo saló molts caras bonicas que feyan agradable la vetllada.

Lo diumenje varen fer la sarsuela *Esperanza*, en la que debutá la Sta. Casanovas que resulta una triple com pocas se 'n veuhen en societats particulars, y també 's posá *Nit de nuvis* distingintse además de la dita senyoreta, las Sras. Alsina y Valls y 'ls senyors Campané, Morató, Gonzalez y Mas.—A. J.

A las noyas de la Colonia Güell

Los angelets y 'l diable

A trench d' auba un jorn de Maig mentre 'ls aucells saludaban ab bells trins qu' enamoraban de 'l grat Sol lo primer raig

y ab suau delit la foresta l' oreig pur embalsamaba, per l' espay lleujer crusaba un angelet ab gran festa.

Tota la seva tendencia, era á la terra venir, —y tal permís va obtenir— per 'deixar'hi descendencia.

Majestnós y resplendent, posá sa hermosa figura en una eminent altura, y executá 'l seu intent.

Mirantlo 'l diable a 'l gairell, y reparant que s' obrían sos llabis y li surtían altres angelets com ell,

l' embestí ab enutj crudel: l' angelet esporuguit, aixecá 'l vol tot seguit y se 'n torná cap a 'l cel.

Prou posá lo diable escalas; mes... surtintli mal lo tret a 'ls ángels de l' angelet, de rabia tallá las alas.

Lo Géni de 'l bè á l' instant, per lliura'ls de sas cadenas, va transformarlos en nenas d' aquestas qu' estimem tant.

Per 'xó alguns, si heu reparat, van, dibuixan una nena, li fan alas á la esquena, y queda un ángel format.

Jo mateix, hi ha ocasions, que nenas miro ab tan zel, que per sé' angelets de 'l cel...; las menjaria á petons.

AGUSTÍ RAFI,

SALÓ DE DESCANS

—Sabem que l' aplaudit autor D. Joseph Campderrós está acabant una comedieta que 's titulará: *Lo bateig de 'l Rey*, destinada a 'l teatro de Novedats.

—Hem rebut lo primer número de *El Tribuno*, que ve á defensar los interessos de la classe escolar.

Tambè hem rebut la important revista *El Eco montañés*, de la Habana y mes *L' Olotí*, de Olot, y *La Tarántula*, de Sevilla. Gracias y correspondrem ab lo cambi.

—Diumenje passat va donar funció lo *Centro de la Unión comercial é industrial manresanó*, representantse 'l drama històrich, *Lo forn de 'l Rey*, en lo que van pendre'hi part la estudiosa y aplaudida dama jove Srta. Concepció Galcerán y la Sra. Sanz.

—La distingida societat «Ausias March» prepara una funció extraordinaria pe 'l día 12 d' aquet mes, á benefici de la mateixa.

Se posará en escena la comedia catalana *La relliscada*, y tambe *Con permiso del marido* y *Los embusteros*, finalisant ab un ball de Societat.

—Hem rebut un exemplar de la comedia en un acte y en prosa. original de D. Jaume Arán y Gaya, estrenada ab éxit en lo Teatro Retiro, de Tarrassa.

La obra, elegantment impresa, 's ven a'l preu de una pesseta en las principals llibrerías. Tè per títol *Sobre tot la dona!*

—En la funció última de «La Banya Graciense» va donarse una representació de 'l drama *Mariana*, en lo que 's distingí en extrem la aplaudida dama Srta D.ª Concepció Periu.

—Ha comensat á Gracia, en lo teatro Zorrilla, la temporada d' ivern La INDISPENSABLE obra *El rey que rabió* ha obtingut bon desempenyo, proporcionant bonas entradas. Lo simpátich Sr. Pruna, las senyoretas Pinós y Ramón y 'l Sr. Pou mereixen ab justicia 'ls aplausos que obtenen.

—Ha estat malalt de cuidado durant dos mesos, á causa d' una pulmonía catarro gástrica, nostre corresponsal de Reus, D. Joan Arbós Aleu que, gracias á Dèu, está ja restablert. Aviat reanudarà sas correspondencias.

—Durant l' ivern actuará en los teatros Principal y Euterpe de Sabadell la companya de sarsuela de 'l baix cómic D. Joseph Bosch.

—Ha mort á Valladolid D. Joan Pollo que tenía 105 anys. Vetaquí un senyor que á pesar de ser tan vell encara era pollo.

—Una companya dramática dirigida pe 'l conegut actor D. Alfons Llonch y de la que 'n forma part la dama jove D.ª Elissa Mallí, treballará en lo teatro de La Unió de Villafranca durant la temporada d' ivern.

—Es mólt ben rebuda en lo teatro Zorrilla de Badalona, la companya de D. Manel Panadés. Las Sras. Abella y Panadés, y 'ls Srs. Rojas, Marqués, Fages y Escayola són, además de 'l director, los artiotas que obtenen més generals aplausos y simpatis.

—Lo distingit galán D. Vicens Miquel ha deixat de formar part de la companya de l' *Alcazar Español* per haver acceptat contracte per 'l Málaga. L' ha substituit en la direcció l' aplaudit galán D. Emili Arolas que ha debutat ab éxit.

També torna á treballar en dit teatro la simpática dama Sra. Tarés.

—Dimars comensará la temporada de ópera de 'l Liceo, cantantse *Guglielmo Tell*.

—Las funcions teatrals d' aquesta última setmana no van detalladas en la revista, perque nostras empresas s' han dedicat á *levantar muertos*, posant don *Juan Tenorio* qu' es un mort que no morirá may.

—Nos diuhen de Vich que *El Jorobado* y *D. Juan Tenorio*, van agradar a'l públich, representats per la companya de 'l Sr. Molgosa, distingintse los senyors Blanca, Molgosa y Rodó, y las damas Sras. Suarez, Calvet y Molgosa.

A qui no van satisfacer, va ser a'ls artistas que, segons sembla, van treballar per treurer las castanyas de 'l foch per ' que se las menjessin los vigatans empleats d' aquell teatro abont, com no funciona gaire, hi ha alguns ratas. La companya va haver de treure's diners de la butxaca si va voler quedar be.

¡Trista condició de vegadas la de 'ls actors!

—Avuy comensarán en lo Tívoli las representacions de la sarsuela de aparato *El siglo que viene*. Poden ser profetas dient que 'l públich hi acudirá.

—Lo día 11 comensará la companya Cereceda en lo teatro Principal.

—Dissapte tornarem á donar per tolletí, quatre planas de *Llas de foch*.

CAVILACIONS

TARJETA

Sra. Amparo Encin
Caldas

Formar ab aquestas lletas degudament combinadas lo títol d' una sarsuela castellana.

M. POMPIDO.

XARADA

Jo cantaba seguidillas una nit que tè gran nom, y 'm digué la *dos tercera*:
—Nena, no cantis aixó, perque si *primera quarta*, sentirem dintre de poch aquells cants de l' antigalla que fan riurer á tothom.—
Mes a 'l cap de poca estona un *prima* qu' era mólt gros va surtir de casa seva udolant com un lleó, y a 'l sentirne tal escándol li vaig parar un *quart* jo per' agafarlo ben prompte sens móurer gens de soroll.
Y entre 'l *quart* qu' era de corda, sense saber quant ni com vaig sapiguer enredarlo encara que 'm costá prou.
Y aixís, callant le *primera*, com també vaig callar jo, várem sentir aviat *total* que 'm varen causá inmens goig.

JOSEPH GUASCH Y E.

MUDANSA

La noya de ca 'n Marsal que per nom se diu *total*, ahí a 'l natejá 'l quinqué de sobre la *lot* caygué.

CIUTADÀ M. P.

ROMBO

Primera ratlla vertical y horisontal, consonant.—Segona, carrer de Barcelona.—Tercera, abrich d' home.—Quarta, drama catalá.—Quinta, las gallinas ne són.—Sexta, enfermetat.—Séptima, consonant.

F ELÍAS SETMESÓ.

Soluciones á las cavilacions de 'l núm. 149

Intrínquilis: PAULINO.

L' han enviat los Srs. Isidro Sala (de Vilanova), Lluny d' Oscas y Pal y Trocas: aquestos dos que havian remés exactas las de 'l núm. 148, tenen opció a'l premi ofert (constient en un *Diccionari de la llengua catalana*), si envían las de 'l present número.

CORRESPONDENCIA

Llarch y Prim: tart y dolent.—Jamalajá: entengui's ab los de Melilla. No hi volem res ab moros.—A. Pallejá: ja pensem ab vosté.—Peuplana: hi ha més dias que llangonissas.—Equis: bon nom per cavilacions: pero son verdas.—Autón Pa: lo de vosté no es pas de massapá; vull dir que no es bò.—Pal y Trocas: está de sort.—Noy de fóra: si fos de Barcelona li daríam llissons de fer versos.—Simón de 'l Sol: vina'm á véurer sol solet, vina'm á véurer que tinch fret.—A. Massegué (Tarrassa): rebut 5 pessetas. Conforme.

Imp. de Pujol y C. - Tallers, 45.—Barcelona

GALERÍA DE 'L PERIODICH

LO TEATRO CATALÀ

DON JOSEPH MARÍA POUS

Distingit autor dramàtic

ANUNCIOS

Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.

Sastreria de teatros de **Joan Baret**, Sadurni, 14, 1r.

Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.

Magatzem de pells de **J. Pous y C.**, Princesa, 13.

Arxiu de teatros (vers y música) de **A. Guix**, carrer de Tallers, 27, 2.n

Fotografia de **A. S. (Xatart)**; Carme, 3, tercero.

Café Catalá. (Centre de artistas d' ópera y sarsuela), Rambla de Sta. Mónica, 6.

La Emperatriz, fábrica de cotillas, carrer de Escudillers Blanchs, 2.

Máquinas de fer mitja, de **Narcís Doménech**, carrer de la Gran-vía, 211.

Casa **Falco**, hules, artículos de goma, plumeros, etc., carrer de'l Call, 2.

La Imperial, magatzem de mobles. Nou de la Rambla, 25.

Sastreria de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto, 14.

Lampistería de J. Mestres, S. Pau, 40, botiga.

Copistería y Arxiu

DE TEATROS (*vers y música*)

DE

JOSEPH BONNIN

Puntualitat y esmero en servir

Passatge de Madoz, 5, 2.er

LLUNAS ASSOGLADAS

CRISTALLS, BALDOSAS Y BALDOSETAS

DE

ORTEGA Y BADIA

Carrer de la CONDESA DE SOBRADIEL, núm. 3

TELEFONO NÚM. 1397

BARCELONA

FÁBRICA DE CORBATAS

VENTA

al por Mayor y Menor

Calle de Fernando VII nº 27

Frente la Iglesia de S. Jaime

Barcelona

A CASARSE TOCAN

Per 30 duros

un llit de Viena (matrimoni) ab somier, una calaixera ab marbre, 6 cadiras de rejilla, una taula de nit ab marbre, una de menjador, 6 cadiras de menjador y un mirall.

Además hi ha un gran surtit de tota classe de mobles. Llit de Viena y somier, 25 pessetas, y de matrimoni, 40 pessetas.

Carrer Nou de la Rambla, 25

Construcció de Teatros

SERVEY COMPLERT Y BÓ
per' guardaropias

Pera informes y detalls dirigirse a 'l carrer de

Estruch, 11, fustería

BARCELONA

PERRUCAS Y POSTISSOS

de tota classe per' TEATROS

GRAN SALÓ

per afeitar, rissar y tallar cabells en la

Perruquería de VICENS GARCÍA

Conde del Asalto, 6, principal

Casa establerta desde 1830

ORQUESTA DE 'LS CATALANS

de la que forma part lo notable concertista de violi

senyor **BADIA**

DIRIGIDA PER

D. ROMUALDO ZUBIELQUI

Per' ajustos dirigirse

Sepúlveda, 90-Barcelona

AL BRUCH

Botiga de quadros, cromos y estampas, miralls y tot lo concernent a 'l ram de adorno, y fábrica de transparents.

Portaferrisa, 10 y Petritxol, 8, 12 y 17

Magatzem de Música, Pianos è Instruments

Joan Ayné

Fernando VII, 53.—Barcelona

SANTASUSANA

Máquinas de cusir. — Máquinas de fer mitja,

Aparatos per' pèndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller per' adobar tota classe de máquinas. Se ven á plastos y al comptat.

Carme, 33. — Barcelona

La Ortopedia moderna

Calle Colón, núm.3, Travesía á la Rambla del Centro á la Plaza Real

Establecimiento Ortopédico para el tratamiento especial de todos los vicios de conformación del cuerpo humano por medio de la Ortopedia aplicada á la Cirugía

Curación radical de las hernias por medio del brague-ro *Regulador articulado* construido por el inteligente y conocido Director que fué durante muchos años de los talleres de D. E. Clausolles

DON BARTOLOMÉ CARCASONA

Inspección facultativa por el conocido médico cirujano **D. Pedro Juncadella**.

Hay gabinete reservado para consultas y las horas de éstas son 11 á 12 y 4 á 5 tarde.

Se construyen y aplican: piernas, brazos y manos artificiales.

Arxiu y copistería

DE

FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo